

Пропозиції
Міністерства розвитку громад та територій України

до проекту Закону України
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо
врегулювання окремих питань приєднання до інженерних мереж»

народні депутати України Пузійчук А.В., Дунда О.А., Тарута С.О., Стріхарський А.П., Кучеренко О.Ю.,
Жмеренецький О.С., Вацак Г.А., Семінський О.В., Мінько С.А., М'ялик В.Н., Алексєєв С.О. Аліксійчук О.В.,
Ніколаєнко А.І.

(ініціатор(и) законопроекту)

(реєстр. № 5183 від 02.03.2021)

перше читання

(вказати до якого читання надаються пропозиції)

1. Враховуючи нагальну необхідність законодавчого врегулювання питання приєднання об'єктів будівництва до трубопроводів, запропоновані зміни в законодавство можуть бути підтримані за умови доопрацювання проекту акта з врахуванням наданих пропозицій та зауважень.

2. До змін запропонованих законопроектом до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (далі – Закон) висловлюємо такі пропозиції та зауваження.

1) Аналіз змін до Закону виявив вживання понять та термінів, які не узгоджуються з термінологією чинних спеціальних законів, а також понять без розкриття їх змісту з використанням розмовної юридично невживаної лексики, що не враховує усталені вимоги нормотворення в частині єдності термінології та не відповідає принципу правової визначеності, складовими якого є, зокрема, ясність, чіткість, доступність, недвозначність правових норм, а також їх узгодженість у системі загального правового регулювання, зокрема:

- у пункті 1 розділу I законопроекту вживається поняття «споживач», зокрема у дефініціях понять «внутрішні інженерні мережі» та «точка вимірювання» (абзаци третій, одинадцятий підпункту 1), а також у підпункті 13.

У зв'язку з цим варто зазначити, що поняття «споживач» для цілей цього Закону не розкривається, тоді як зміни до Закону спрямовані на врегулювання відносин будівництва та експлуатації інженерних мереж, які забезпечують транспортування/розподіл/ переміщення/ подачу/ передачу необхідного обсягу товару/ послуг газорозподільними системами, розподільчими електричними мережами, водопровідними, тепловими, каналізаційними мережами тощо.

У зв'язку з цим варто враховувати, що поняттям «споживач» оперують такі спеціальні закони України: «Про житлово-комунальні послуги», «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення», «Про тепlopостачання», «Про ринок електричної енергії», «Про ринок природного газу», які надають

цьому поняттю відмінні за змістом дефініції в залежності від виду ресурсу (електроенергія, природний газ, вода, теплова енергія).

Крім того, законопроект оперує поняттями, зміст яких для цілей Закону не розкривається, зокрема, «об'єкт замовника» (абзаци третій, п'ятий, сьомий підпункту 1 пункту 1 розділу I), «об'єкт приєднання» (абзац сьомий підпункту 1 пункту 1 розділу I), «суміжні власники» (абзац дванадцятий підпункту 1 пункту 1 розділу I), «об'єкт електрогенерації» (підпункт 12 пункту 1 розділу I);

- у абзаці третьому підпункту 1 пункту 1 розділу I надається дефініція поняття «зовнішні інженерні мережі» – інженерні мережі, які забезпечують транспортування/розподіл/переміщення/подачу/передачу необхідного обсягу товару/послуг газорозподільними системами, розподільчими електричними мережами, водопровідними, тепловими, каналізаційними мережами тощо до/від місця приєднання об'єкта замовника, які належать на правах власності або користування оператору зовнішніх інженерних мереж.

У зв'язку з цим варто враховувати, що відповідно до спеціального Закону України «Про ринок природного газу» об'єктами газової інфраструктури є, зокрема, газотранспортні системи та газорозподільні системи (пункт 16 частини першої статті 1).

Спеціальний Закон України «Про ринок електричної енергії» не оперує поняттям «розподільча електрична мережа», натомість надаючи дефініції поняттям «електрична мережа» – сукупність електроустановок для передачі та/або розподілу електричної енергії та «система розподілу електричної енергії» – система ліній, допоміжного обладнання, обладнання для трансформації та перемикаць, що використовується для розподілу електроенергії (пункти 27, 82 частини першої статті 1).

Аналіз законодавчих актів не виявив розкриття змісту поняття «каналізаційна мережа», тоді як спеціальний Закон України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» надає дефініцію поняття «система централізованого водовідведення» – сукупність технічних засобів, включаючи мережі, споруди, устаткування (пристрої), для централізованого відведення та очищення стічних вод, що пов'язані єдиним технологічним процесом;

- підпункт 1 пункту 1 розділу I законопроекту в частині вживання термінів «технічний коридор» – земельна ділянка, в межах якої прокладено інженерні мережі, та «інженерні мережі» – трубопроводи, електромережі та інші комунікації, пропонуємо узгодити з визначенням терміну технічний коридор – земельна ділянка, в межах якої прокладено систему трубопроводів і комунікацій, наведеному у частині першій статті 1 Закону України «Про трубопровідний транспорт» (до якої законопроектом відповідні зміни не вносяться);

- законопроект в частині використання слів «будівництво та реконструкція», «реконструкція, реставрація або капітальний ремонт», «нове будівництво, реконструкція та капітальний ремонт» не враховує положення пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», відповідно до якого будівництво – це нове

будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт об'єкта будівництва;

- з метою забезпечення дотримання принципу юридичної визначеності, а також узгодженості з термінологією Конституції України, законів України «Про місцеві державні адміністрації», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим» законопроект потребує доопрацювання в частині вживання слів «місцеві органи державної виконавчої влади», «органи виконавчої влади», «громади», «населені пункти територіальної громади», «Рада Міністрів Автономної Республіки Крим».

2) Підпунктом 2 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується викласти статтю 8 Закону у новій редакції, згідно з частиною третьою якої рішення про розроблення та затвердження документації з планування територій приймають:

Кабінет Міністрів України щодо Генеральної схеми, схем планування територій, які розробляються на державному рівні відповідно до законодавства, внесення змін до них;

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, відповідні обласні та районні ради щодо схеми планування Автономної Республіки Крим, областей, районів, їх окремих частин, внесення змін до них;

сільські, селищні та міські ради щодо генеральних планів населених пунктів, комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, детальних планів.

Водночас Закон встановлює, що:

за рішенням Кабінету Міністрів України розробляються схеми планування окремих частин території України: кількох областей, узбережжя Чорного та Азовського морів, гірських територій Карпат, територій, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, та інших територій з підвищеним техногенним навантаженням чи ризиком виникнення надзвичайних ситуацій (частина перша статті 12 Закону);

за рішенням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних (районних) державних адміністрацій можуть розроблятися схеми планування окремих частин Автономної Республіки Крим, областей (районів) (частина друга статті 13 Закону);

рішення про розроблення схем планування території Автономної Республіки Крим, областей, районів або про внесення змін до них чи окремих їх розділів приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим, відповідна обласна або районна рада (частина перша статті 14 Закону);

рішення про розроблення генерального плану приймає відповідна сільська, селищна, міська рада (частина шоста статті 17 Закону).

При цьому законопроектом не передбачається внесення змін до зазначених положень Закону, що може призвести до внутрішньої неузгодженості в частині визначення кола суб'єктів, уповноважених приймати рішення про розроблення та затвердження документації з планування територій.

3) Частиною шостою статті 8 Закону в редакції підпункту 2 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається, що рішення про розроблення містобудівної документації є одночасно рішенням про початок громадських обговорень (громадських слухань) містобудівної документації.

Разом з тим, на сьогодні питання громадських обговорень проектів містобудівної документації регулюються статтею 21 Закону та Порядком проведення громадських слухань щодо врахування громадських інтересів під час розроблення проектів містобудівної документації на місцевому рівні, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25.05.2011 № 555.

Відповідно до статті 12 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» повідомлення про оприлюднення проекту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку (далі – СЕО) публікується у друкованих засобах масової інформації (не менш як у двох), визначених замовником, та розміщується на офіційному вебсайті замовника. Замовник забезпечує розміщення повідомлення та доступ до проекту документа державного планування і звіту про СЕО протягом усього строку громадського обговорення, визначеного відповідно до частини шостої цієї статті.

Таким чином оприлюднення лише рішення про розроблення містобудівної документації є недостатнім для проведення повноцінного громадського обговорення, зокрема з урахуванням вимог Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку».

Крім того, абзацом п'ятим частини п'ятнадцятої статті 16¹ Закону (з врахуванням змін, внесених Законом України від 17.06.2020 № 711-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель») передбачено, що виконавчий орган відповідної сільської, селищної, міської ради організовує формування завдання з розроблення комплексного плану шляхом проведення громадського обговорення, якщо не затверджена концепція інтегрованого розвитку території територіальної громади.

Таким чином врахування інтересів громадськості буде забезпечено ще на стадії формування завдання на розроблення комплексного плану просторового розвитку території територіальної громади.

4) Частиною сьомою статті 8 Закону в редакції підпункту 2 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається, що у разі виникнення потреби використання територій у зоні спільних інтересів кількох територіальних громад, питання вирішується за згодою сторін відповідно до Закону України «Про співробітництво територіальних громад». У разі виникнення спору при необхідності використання територій у зоні спільних інтересів він вирішується у судовому порядку з ініціативи будь-якої з сторін.

Водночас аналіз Закону України «Про співробітництво територіальних громад», який визначає організаційно-правові засади співробітництва територіальних громад, принципи, форми, механізми такого співробітництва, його стимулювання, фінансування та контролю, не виявив визначення терміну «зона спільних інтересів».

При цьому законодавчі акти у сфері містобудування, будівництва, зокрема, закони України «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про основи містобудування» та «Про архітектурну діяльність», не використовують та не містять визначення терміну «зона спільних інтересів».

Разом з тим, абзацом восьмим частини п'ятнадцятої статті 16¹ та пунктом 7 частини восьмої статті 17 Закону (з врахуванням змін, внесених Законом України від 17.06.2020 № 711-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель») передбачено узгодження проектів комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад і генеральних планів населених пунктів з органами місцевого самоврядування, що представляють інтереси суміжних територіальних громад.

Крім того, згідно з частиною четвертою статті 25 Закону узгодження питань щодо забудови визначених для містобудівних потреб територій суміжних територіальних громад здійснюється на підставі відповідних угод, відображається у схемах планування зазначених територій та генеральних планах населених пунктів.

5) Частиною восьмою статті 8 Закону в редакції абзаців дванадцятого – чотирнадцятого підпункту 2 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається, що замовником містобудівної документації є:

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері будівництва, архітектури та містобудування щодо Генеральної схеми, схем планування територій, які розробляються на державному рівні відповідно до законодавства, змін до них;

Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та районні державні адміністрації щодо схем планування Автономної Республіки Крим, областей, районів, їх окремих частин, внесення змін до них;

виконавчі органи сільських, селищних та міських рад, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації (відповідно до розподілу повноважень) щодо генеральних планів населених пунктів, комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад, детальних планів.

Запропоновані законопроектом зміни не узгоджуються з частиною другою статті 12 Закону, згідно з якою замовниками схем планування окремих частин території України є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, відповідні обласні ради, до якої законопроектом не пропонується внести зміни.

6) Підпунктом 5 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується статтю 16 Закону доповнити частинами п'ятою та шостою, визначивши, що у випадках, передбачених чинним законом, розробляються та затверджуватися місцеві галузеві схеми. Місцеві галузеві схеми – документація, розроблення якої здійснюється на основі генерального плану або комплексного плану просторового розвитку територіальної громади в розвиток окремих галузей комунального, інженерного і транспортного господарства, об'єктів соціально-культурної сфери. Затверджені місцеві галузеві схеми обов'язково враховуються при розробленні детальних планів відповідних територій.

З аналізу запропонованих підпунктом 5 пункту 1 розділу I законопроекту положень та законопроекту в цілому незрозумілий механізм реалізації їх положень в частині, зокрема: порядку розроблення та вимог до місцевих галузевих схем, суб'єктів розроблення та затвердження місцевих галузевих схем тощо.

У законопроекті чітко не вказано, до якого виду документації пропонується віднести галузеві схеми (містобудівна документація місцевого чи регіонального рівня та/або документація із землеустрою) і місце галузевих схем в ієрархії цієї документації, зокрема з урахуванням Закону України від 17.06.2020 № 711-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо планування використання земель».

У зв'язку із зазначеним запропоновані положення законопроекту потребують додаткового опрацювання, у тому числі з точки зору обґрунтування доцільності їх запровадження, беручи до уваги урегульованість відповідних питань на рівні ДБН (ДБН Б.1.1-15:2012 «Склад та зміст генерального плану населеного пункту», ДБН Б.1.1.-14:2012 «Склад та зміст детального плану території», ДБН Б.1.1.-13:2012 «Склад та зміст містобудівної документації на державному та регіональному рівнях»), що, зокрема, передбачають розроблення у складі містобудівної документації схем інженерного обладнання території тощо.

7) Підпунктом 7 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається внести зміни до статті 22² Закону, доповнивши її пунктом 2¹, тим самим визначивши, що Реєстр будівельної діяльності забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист та облік інформації щодо відомостей про технічну і наявну вільну потужність/спроможність зовнішніх інженерних мереж у зоні розподільчих пунктів, насосних станцій, підстанцій, інших об'єктів, якими забезпечується розподіл потужності.

Подібні положення містять також підпункти 8, 10 та 12 пункту 1 розділу I законопроекту.

Разом з цим, ні чинні положення Закону, ні законопроект не розкривають зміст поняття «технічна і наявна вільна потужність/спроможність зовнішніх інженерних мереж» для цілей цього Закону, а також підходів (механізмів) її визначення в залежності від виду (газорозподільні системи, електричні мережі, водопровідні, теплові мережі тощо).

У зв'язку з цим є незрозумілим, яку саме інформацію мають містити відомості про технічну і наявну вільну потужність/спроможність зовнішніх інженерних мереж.

Водночас змінами, запропонованими у підпункті 12 пункту 1 розділу I законопроекту, передбачається статтю 29 Закону доповнити частинами дев'ятою та десятою, відповідно до яких оператор зовнішніх інженерних мереж на своєму офіційному веб-сайті зазначає величини технічної (загальної пропускної) та наявної вільної потужності/спроможності в зоні розподільчих пунктів, насосних станцій, підстанцій, інших об'єктах, якими забезпечується розподіл потужності, що є у складі зовнішніх інженерних мереж оператора. При цьому величина вільної потужності/спроможності для забезпечення нових

приєднань визначається як різниця між технічною (пропускною) потужністю в певній точці/ділянці та величиною потужності, яка вже реалізована або замовлена в цій точці/ділянці договорами про приєднання.

Тобто, законопроект визначає певний підхід до визначення величини вільної потужності/спроможності для забезпечення нових приєднань, лишаючи поза увагою механізм визначення потужності/спроможності, яка вже реалізована або замовлена.

Крім того, варто враховувати, що відповідно до положень частини дев'ятої статті 19 Закону України «Про ринок природного газу» технічні та комерційні умови приєднання до газотранспортної або газорозподільної системи визначаються в кодексі газотранспортної системи або кодексі газорозподільних систем.

Так, порядок розрахунку величини технічної і вільної потужності в газорозподільній мережі визначено розділом VII Кодексу газорозподільних систем, затвердженого постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 30.09.2015 № 2494.

8) Абзацами сьомим і восьмим підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується доповнити частину третю статті 29 Закону новим абзацом, відповідно до якого для будівництва та реконструкції лінійних об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури в межах населених пунктів містобудівні умови та обмеження не надаються.

Зазначені зміни не підтримуються, оскільки відповідно до чинної редакції пункту 8 частини п'ятої цієї статті містобудівні умови та обмеження містять важливі для збереження довкілля планувальні обмеження, такі як: охоронні зони об'єктів природнозаповідного фонду, прибережні захисні смуги, зони санітарної охорони та інші.

9) Абзацом дванадцятим підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується статтю 29 Закону доповнити, зокрема, частиною десятою, абзацом

першим якої визначити, що оператор зовнішніх інженерних мереж на письмовий запит щодо технічних даних, пов'язаних з наданням послуги приєднання до зовнішніх інженерних мереж, зобов'язаний надати таку інформацію протягом 10 робочих днів.

Водночас законопроект та чинна редакція Закону не містять визначення «технічні дані, пов'язані з наданням послуги приєднання до зовнішніх інженерних мереж».

Крім того, з аналізу запропонованого положення та законопроекту в цілому незрозумілий механізм реалізації його положень в частині, зокрема, суб'єкта письмового запиту, з якого моменту обчислюється 10 робочих днів та способу надання відповіді на такий запит.

10) Абзацом двадцять першим підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується статтю 29 Закону доповнити частиною одинадцятою, відповідно до якої особливості отримання вихідних даних (технічних умов) для приєднання до інженерних мереж об'єктів

електрогенерації, джерел теплової енергії, LNG терміналів визначається законом.

Абзацом третім підпункту 12 розділу I законопроекту пропонується пункт 2 частини першої статті 29 Закону викласти у новій редакції, згідно з якою основними складовими вихідних даних є, зокрема, відомості земельного кадастру щодо меж і режимів охоронних зон інженерних мереж, дані містобудівного кадастру та Реєстру будівельної діяльності щодо технічної і наявної вільної потужності/спроможності зовнішніх інженерних мереж в зоні розподільчих пунктів, насосних станцій, підстанцій, інших об'єктів, якими забезпечується розподіл потужності.

Внаслідок запропонованої абзацом третім підпункту 12 розділу I законопроекту зміни з основних складових вихідних даних пропонується вилучити поняття «технічні умови».

Враховуючи викладене, в частині використання слів «вихідних даних (технічних умов)» запропоновані законопроектом зміни не узгоджуються між собою.

11) Підпунктом 12 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається доповнення пунктів 1, 2 частини третьої статті 29 Закону словами «або засвідченої копії документу чи витягу з нього, що посвідчує право господарського відання на об'єкт газотранспортної системи державної форми власності», які застосовуються у контексті поняття державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

А саме передбачається, що містобудівні умови та обмеження надаються відповідними уповноваженими органами містобудування та архітектури на підставі містобудівної документації на місцевому рівні на безоплатній основі за заявою замовника (із зазначенням кадастрового номера земельної ділянки), до якої додаються, зокрема, копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію – у разі, якщо речове право на земельну ділянку не зареєстровано в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно або засвідчена копія документу чи витягу з нього, що посвідчує право господарського відання на об'єкт газотранспортної системи України державної форми власності.

У зв'язку з цим варто звернути увагу на юридичну невизначеність вказаних норм.

Варто зазначити, що згідно з частиною першою статті 5 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно (далі – Державний реєстр прав) реєструються речові права та їх обтяження на земельні ділянки, а також на об'єкти нерухомого майна, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких неможливе без їх знецінення та зміни призначення, а саме: житлові будинки, будівлі, споруди, а також їх окремі частини, квартири, житлові та нежитлові приміщення.

Частиною четвертою статті 5 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» визначено, що не підлягають державній реєстрації речові права та їх обтяження на корисні копалини,

рослини, а також на малі архітектурні форми, тимчасові, некапітальні споруди, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких можливе без їх знецінення та зміни призначення, а також окремо на споруди, що є приналежністю головної речі, або складовою частиною речі, зокрема на магістральні та промислові трубопроводи (у тому числі газорозподільні мережі), автомобільні дороги, електричні мережі, магістральні теплові мережі, мережі зв'язку, залізничні колії.

Враховуючи зазначене, Державний реєстр прав не містить інформації про право господарського відання на об'єкт газотранспортної системи державної форми власності, а також про документи, на підставі яких виникло таке право господарського відання.

12) Абзацом другим частини першої статті 30 Закону в редакції підпункту 13 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається, що Порядок приєднання до зовнішніх інженерних мереж централізованого теплопостачання, централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, дощової каналізації (далі – Порядок приєднання) встановлюється Кабінетом Міністрів України, а порядок приєднання до електричних мереж та газорозподільних систем визначається відповідними актами Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Поняття «відповідний акт» є юридично невизначеним, а отже непритаманним закону.

У зв'язку з цим варто зазначити, що відповідно до частини п'ятої статті 14 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» рішення Регулятора оформлюються постановами, крім рішень щодо усунення порушень, виявлених під час здійснення контролю, які оформлюються розпорядженнями.

13) Абзацом четвертим частини першої статті 30 Закону в редакції підпункту 13 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається, що оператори зовнішніх інженерних мереж не мають права відмовити замовнику в приєднанні до інженерних мереж, які належать їм на праві власності чи користування за умови дотримання чинного законодавства, містобудівної документації та повного виконання договору про приєднання.

Водночас цією ж статтею Закону в редакції законопроекту визначено, що порядок приєднання до зовнішніх інженерних мереж централізованого теплопостачання, централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, дощової каналізації встановлюється Кабінетом Міністрів України, а порядок приєднання до електричних мереж та газорозподільних систем визначається відповідними актами Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

У зв'язку з цим варто враховувати, що, наприклад, Кодексом газорозподільних систем, затвердженим постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 30 вересня 2015 року № 2494, відповідно до вимог Закону України «Про ринок природного газу» визначено, що оператор газорозподільної мережі не має права відмовити замовнику в доступі (приєднанні) до об'єктів

газорозподільної системи, що на законних підставах перебувають в його власності чи користуванні (у тому числі експлуатації), за виключенням випадків, передбачених розділами V та VI цього Кодексу (абзац другий пункту 2 глави 3 розділу I).

У свою чергу пунктом 3 глави 1 розділу V Кодексу визначено, що оператор газорозподільної мережі може відмовити замовнику в приєднанні його об'єкта (земельної ділянки) до об'єктів газорозподільної системи, що на законних підставах перебувають у власності чи користуванні (у тому числі експлуатації) Оператора, лише за наявності однієї з таких підстав: відсутність або недостатність вільної потужності на об'єктах газорозподільної системи, у тому числі при замовленні тиску газу для потреб об'єкта замовника понад 1,2 МПа; надання доступу стане перешкодою для виконання Оператором ГРМ спеціальних обов'язків, покладених на нього відповідно до статті 11 Закону України «Про ринок природного газу».

З огляду на зазначене, та враховуючи, що умови приєднання до зовнішніх інженерних мереж визначаються підзаконними актами, підстави відмовити замовнику в приєднанні, на нашу думку, є предметом регулювання саме відповідних підзаконних актів, прийнятих з урахуванням особливостей функціонування певних ринків, зокрема природного газу та електричної енергії.

14) Частиною дванадцятою статті 30 Закону в редакції абзацу першого підпункту 13 пункту 1 розділу I законопроекту передбачається, що відповідно до заяви замовника оператор зовнішніх інженерних мереж протягом 20 робочих днів, починаючи з наступного робочого дня від дати реєстрації заяви про приєднання, передає замовнику проект договору на приєднання. Замовник у строк не більше 20 календарних днів з дати отримання договору про приєднання підписує договір. Якщо оператор зовнішніх інженерних мереж не отримав проект договору про приєднання протягом 20 календарних днів з дати отримання замовником підписаних примірників договору про приєднання, договір про приєднання вважається неукладеним (таким, що не відбувся).

З аналізу запропонованих абзацом першим підпункту 13 пункту 1 розділу I законопроекту та законопроекту в цілому незрозумілий механізм реалізації його положень в частині, зокрема: змісту заяви замовника, способу передачі замовнику проекту договору про приєднання, уточнення щодо підписання договору оператором зовнішніх інженерних мереж, кількості примірників такого договору, способу надання замовником підписаних примірників договору про приєднання тощо.

15) Законопроектом пропонуються абзац перший частини четвертої статті 34 Закону викласти в такій редакції: «4. Реконструкція, реставрація або капітальний ремонт об'єктів будівництва без зміни зовнішніх геометричних розмірів їхніх фундаментів у плані, реконструкція або капітальний ремонт автомобільних доріг, залізничних колій, лінійних об'єктів енергетичної інфраструктури, ліній зв'язку, об'єктів магістральних та промислових трубопроводів, інших лінійних комунікацій у межах земель їх розміщення, а також комплексна реконструкція кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і нове будівництво, реконструкція та капітальний ремонт

об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури, лінійних об'єктів енергетичної інфраструктури, об'єктів магістральних трубопроводів відповідно до містобудівної документації на замовлення органів державної влади чи органів місцевого самоврядування на відповідних землях державної чи комунальної власності здійснюється без набуття права власності чи користування земельною ділянкою.».

Зазначена зміна не підтримується як така, що створює загрозу погіршення стану цінних природоохоронних територій (зокрема, беручи до уваги, що планована діяльність з розміщення лінійних та інших інфраструктурних об'єктів не в усіх випадках підлягає оцінці впливу на довкілля), а також не враховує вимог чинного земельного законодавства, включаючи визначений Земельним кодексом України розподіл повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо розпорядження землями (статті 122, 149 тощо).

16) Згідно з пунктом 1 частини третьої статті 37 Закону у редакції підпункту 15 пункту 1 розділу I законопроекту для отримання дозволу на виконання будівельних робіт подається заява, до якої додаються: копія документа, що посвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або копія договору суперфіцію або засвічена копія документу чи витягу з нього, що посвічує право господарського відання на об'єкт газотранспортної системи державної форми власності.

Запропоноване створює преференції для суб'єктів права господарського відання на об'єкт газотранспортної системи державної форми власності, оскільки оформлення прав на землю для них (на відміну від інших забудовників) не вимагатиметься.

Разом з тим, згідно з частиною першою статті 47 Господарського кодексу України держава гарантує усім підприємцям, незалежно від обраних ними організаційних форм підприємницької діяльності, рівні права та рівні можливості для залучення і використання матеріально-технічних, фінансових, трудових, інформаційних, природних та інших ресурсів.

17) Законопроект містить внутрішню неузгодженість його положень, наприклад.

Абзацом дванадцятим підпункту 12 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується статтю 29 Закону доповнити, зокрема, частиною дев'ятою, згідно з абзацами другим, третім якої оператор зовнішніх інженерних мереж на своєму офіційному веб-сайті зазначає величини технічної (загальної пропускної) та наявної вільної потужності/спроможності в зоні розподільчих пунктів, насосних станцій, підстанцій, інших об'єктах, якими забезпечується розподіл потужності, що є у складі зовнішніх інженерних мереж оператора. При цьому величина вільної потужності/спроможності для забезпечення нових приєднань визначається як різниця між технічною (пропускною) потужністю в певній точці/ділянці та величиною потужності, яка вже реалізована або замовлена в цій точці/ділянці договорами про приєднання.

Оператор зовнішніх інженерних мереж зобов'язаний надати до Реєстру будівельної діяльності та органу місцевого самоврядування для внесення до

містобудівного кадастру інформацію щодо наявних інженерних мереж, їх використання та наявну вільну/зарезервовану потужність/спроможність.

Водночас абзацом четвертим підпункту 7 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується статтю 222 Закону доповнити новим пунктом 21, визначивши, що Реєстр будівельної діяльності є компонентом електронної системи, який забезпечує створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік такої інформації: відомостей про технічну і наявну вільну потужність/спроможність зовнішніх інженерних мереж у зоні розподільчих пунктів, насосних станцій, підстанцій, інших об'єктів, якими забезпечується розподіл потужності.

Погоджено:

Заступник Міністра

Наталія КОЗЛОВСЬКА

« ____ » _____ 20__ р.